

KENNISGEVING.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen*, Gelet hebbende op het bepaalde bij art. 18 en 22 van Zijner Majesteits besluit van den 28 Junij 1828 (*Staatsblad* no. 42), waarbij de werkzaamheden worden geregeld van de Commissie van Onderzoek, bedoeld bij art. 15 der wet op de Schutterijen van den 11 April 1827 (*Staatsblad* no. 17),

Brengen bij deze ter kennis van de navolgende personen, te weten:

a.) Degenen, welke in het vorige jaar, om ziekten of gebreken, of andere redenen, voorwaardelijk van de Schutterlijke Dienst zijn vrijgesteld;

b.) Degenen, welke uit andere plaatsen zich hier met de woon hebben nedergezet, waarouder ook zijn begrepen Militairen, die derzelver Paspoort verkregen en zich alhier gevestigd hebben, en zulks voor zoo verre zij zich in dit jaar ter inschrijving voor de Schutterij hebben aangegeven, en vermeenen mogten redenen tot vrijstelling of uitsluiting te hebben;

c.) De zich in deze stad gevestigd hebbende Vreemdelingen, mede voor zoo verre zij zich in dit jaar ter inschrijving voor de Schutterij hebben aangegeven, en vermeenen mogten redenen tot vrijstelling of uitsluiting te hebben;

Dat gemelde Commissie tot het onderzoeken van — en de beslissing omtrent de redenen van vrijstelling of uitsluiting van de Schutterlijke Dienst, voor bovengenoemde Personen, zitting zal houden in de Zaal van den Militieraad in het Raadhuis, op Woensdag, den 5 Junij aanstaande, des voormiddags van 10 tot 12 uren.

Wordende bovenvermelde Personen, die vermeenen mogten redenen tot vrijstelling te hebben, ten ernstigste aangemaand, om op tijd en plaats voor gemelde Commissie te verschijnen; moettende diegenen, welke niet voor de Commissie verschijnen, gehouden worden geene redenen tot vrijstelling te hebben en bij de Schutterij worden ingelijfd.

En opdat deze kome ter kennis van de belanghebbenden, zal dezelve in de *Groninger Courant* geplaatst en voorts aangeslagen worden, waar zulks te doen gebruikelijk is.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 30 Mei 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad *Groningen*: R. LOHMAN.

NOTIFICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN der Stad *Groningen* brengen bij deze ter kennis van de Ingezetenen, dat de Raad dezer Stad, op den 1 dezer, naar aanleiding van het 15de artikel van het Reglement omtrent de zamenstelling der Staten dezer Provincie, en overeenkomstig artikel 67 van het Reglement voor het Bestuur der Stad *Groningen*, zijnde overgegaan tot de verkiezing van Leden voor den Stedelijk Stand in het Collegie der Staten, voor de vacatures, welke op den eersten Dingsdag van de maand Julij eerstkomende vervuld moeten worden, tot Leden van Staat benoemd heeft:

Den Heer Mr. J. A. FRUITIER.
Jonkheer — Wm. HORA SICCAMA.
Den Heer — H. TRIP, en
— — — F. I. J. CREMERS.

En opdat zulks ter kennis van een ieder kome, zal deze in de *Groninger Courant* geplaatst en op de gewone plaatsen aangeslagen worden.

Gedaan in het Raadhuis te *Groningen*, den 3 Junij 1833.

Burgemeester en Wethouders: J. F. VAN IDEKINGE.

De Secretaris bij het Bestuur der Stad *Groningen*: R. LOHMAN.

DUITSCHLAND EN AANGRENZENDE RIJKEN.

BERLIJN den 25 Mei.

Het groote muziek-feest, hetwelk door het Halberstadter muzijk-genootschap in dit jaar zal gegeven worden, is op den 19, 20 en 21 Junij bepaald, en zal, onder bestuur van de heeren kapelmeeesters *Friedrik Schneider*, van Dessau, en *Louis Spohr*, van Kassel, plaats hebben. Het feest zal met een algemeen onthijt (*frühmahl*) beginnen, om de deelnemers aan het feest gelegenheid te geven, elkander te leeren kennen. Des namiddags van den 19 Junij zal in de Domkerk te Halberstadt *Samaon van Hündel* door een koor zangers van 300 personen en een orkest van meer dan 100 muzikanten uitgevoerd worden. De volgende dag is aan de wereld-muzijk gewijd, en zal er in den schouwburg een groot vocaal- en instrumentaal concert gegeven worden. Op den derden dag zal er een kerk-concert plaats hebben, waarin de volgende stukken voorkomen: de symphonie van *Mozart* uit C. *duur*; het Vader-Ons van *Mahmann*, op muziek gebracht door *Louis Spohr*; de C. *moll*-symphonie van *Beethoven*, en een *Te Deum laudamus* van *Fried. Schneider*.

AUGSBURG den 27 Mei.

Onze *Allg. Zeitung* deelt zeer merkwaardige bijzonderheden mede nopens de betrekking tusschen den graaf van *Lucchesi-Palli* en de gravin *du Cayla*, in het volgende schrijven uit 's Gravenhage, dd. 19 Mei: »De algemeene opmerkzaamheid is thans natuurlijkerwijze gericht op alles, wat de hertogin *de Berry* betreft, en wellicht zult gij het volgende, voor welks volkomene juistheid ik kan instaan, met belangstelling vernemen. De graaf *Hector van Lucchesi-Palli*, voormaals geplaatst bij het Napelsche gezantschap in Spanje, kwam in den aanvang van het j.l. jaar als gezant te 's Gravenhage. Omstreeks April huurde hij in een fraai hotel dezer residentie eene gemeubeleerde woning voor zes maanden. Toevalligerwijze woonde de gravin *du Cayla* in hetzelfde hotel. Deze omstandigheid, even als de wederzijdsche maatschappelijke gelijkheid van rangen, voerden tot eene nadere kennismaking. Weldra hadden de niet te weerstande bekoorlijkheden der gravin, in weerwil van een aanmerkelijk onderscheid in jaren, op den graaf eenen levendigen indruk gemaakt, welken hij niet verborg. De booze wereld zegt, dat zijne liefde met geenen ondank werd beloond; hoe dit zij, zoo veel is zeker, dat de graaf zich zeer dikwerf bij de aanwinnige Francaise bevond. Toen zijne zesmaandsche huur ten einde liep, nam hij in de stad een ander kwartier. Spoedig daarop poogde ook de gravin van hare huur ontslagen te worden, wat haar eindelijk gelukte, en nu ging zij naast haren aanbieder inwonen. Deze in het oog loopende vriendschapsbetrekking duurde voort. Eindelijk heeft sedert drie weken de graaf *Lucchesi-Palli* verlof van zijn Hof bekomen; hij is van hier vertrokken, en ook mevrouw *du Cayla* heeft ons verlaten. Terwijl zij nog onder één dak huisden, in den loop der maand *Augustus*, kwamen uit Engeland vier Italiaansche geestelijken hier aan, vervoegden zich bij de gravin *du Cayla* en hielden met haar en met den graaf *Lucchesi-Palli* verscheidene lange en geheime conferentien; weinige dagen daarna keerden de geestelijken naar Italië terug. Gedurende het gansche tijdsbestek van 14 maanden heeft de graaf *Lucchesi-Palli* Holland nimmer een oogenblik verlaten, en zelfs van uit 's Gravenhage slechts ettelijke kleine uitstapjes naar het land gedaan. In al dien tijd ook heeft de hertogin *de Berry* geen voet in ons land gezet. Ofschoon het niet te bepalen is, op welke plaats zij zich elken dag heeft bevonden, is het echter volstrekt onmogelijk, dat zij te midden harer avontuurlijke togten in het Zuiden en Westen van Frankrijk ook slechts den kortstondigsten uitstap naar Holland heeft kunnen maken. De gevolgtrekking uit deze daadzaken moogt gij zelf maken; voor de echtheid derzelven sta ik borg.»

FRANKFORT den 28 Mei.

In den omtrek dezer stad heeft men weder voor onlusten gevreesd, doch de orde is niet gestoord geworden. Onze dagbladen behelzen dienaangaande de volgende opgave: »De in het Frankforter gehucht Bornheim liggende Pruisische troepen (twee kompagnien) hebben gisteren avond (den 26sten) na 8 uren die plaats, onder vrolijk gezang, verlaten, om den nacht op de zoogenaamde Bornheimerheide, nabij deze stad, onder de wapenen door te brengen. Sterke patrouilles zijn van daar in verschillende rigtingen uitgemarscheerd, doch niet de geringste verstoring der rust is voorgevallen. Heden morgen (den 27sten) te 3 uren zijn die troepen in Bornheim weder binnengerukt. Deze maatregel zal nog eenige volgende nachten zoowel door de in Bornheim, als door de in Bockenheime, Rödelheim, enz. gelegerde troepen genomen worden.»

Van den 29sten. Volgens berigten van de Savoische grenzen; hebben de Poolse genootschappen te Avignon en in het overige zuid-oostelijke Frankrijk pogingen aangewend, om de Italiaansche ballingen en misnoegden, vooral uit het koninkrijk Sardinië, weder op te ruilen en tot ondernemingen tegen de Regering aan te moedigen. Deze was echter van verwittigd, en heeft derhalve te Parijs op de verwijdering der

Polen uit de nabijheid van Sardinië aangedrongen. Ook de republikeinsche partij te Lyon is onder het bestuur der propaganda te Parijs hiertoe werkzaam geweest. Het heeft te Nizza en te Genua de sporen eener voorgenomene groote beweging ontdekt. Het oproer te Frankfort en de togt der Polen naar Zwitserland stonden hiermede ook in verband.

— Een der Zwitsersche dagbladen meldt, dat uit de berigten, welke aan den grooten raad van Tessin zijn medegedeeld, is gebleken, dat te Weenen een zending van de Parijssche propaganda in hechtenis is genomen, bij wien zijn gevonden eene menigte papieren, proclamatiën, plans en correspondentien der Polen, om Frankfort, Baden, Duitschland en Italië in oproer te brengen, met één woord, om eene algemeene revolutie te bewerken. De propaganda besteedt daartoe gelden en heeft ook commissiën in Zwitserland.

GROOT-BRITTANJE.

LONDEN den 29 Mei.

Jongstleden Maandag, den 27 dezer, had te Londen, onder voorzitterschap van den graaf van *Harcourt*, de bijeenkomst plaats van planters, kooplieden, scheepseigenaars, fabrikanten en anderen, die belang stellen in het behoud der Westindische koloniën, met één woord van allen, die den staatkundigen invloed en de handelsbronnen van Engeland wenschen te handhaven — van allen, die verstand genoeg hebben, om te weten, wat waar is, en moed, om te doen, wat regt en billijk is — van allen, behalve de bedriegers, die misleiden willen, en de zotten, die zich om den tuin laten lei len.

Omtrent 1200 a 1500 personen waren tegenwoordig en de voorzitter, het woord opvallende, zeide voornamelijk: In welken toestand waren de Westindische eigenaars gebragt? Zij zullen niet alleen van hunne bezittingen beroofd worden, maar ook nog buitendien met eenen last beladen worden, waarvan zij zich niet ontdoen kunnen. Tot nu toe kon een eigenaar zich van zijne bezittingen ontdoen, maar, volgens de voorstellen van het Gouvernement, zijn zij met het onderhoud der werklieden nog 12 jaren belast. Maar, men heeft het Engelsche volk misleid omtrent de geheele kwestie. De verzoekschriften, welke men voorgaf uit Westindië te zijn gekomen, waren te Londen vervaardigd en naar alle gedeelten van het land ter onder-teekening gezonden. Om nu eenen wettigen eigendom verheurd te verklaren, ten einde eene misleide partij genoegen te geven, zoude een gevaarlijke maatregel zijn. De soort van vergoeding, welke men aan de eigenaars voor het afstaan van hunne regtmatigen eigendom aanbood, was eene leening, welke met den interest op goederen rusten, welke voor het oogenblik niets opbrengen. En welke zekerheid hebben de eigenaars voor het betalen dezer interesten? De goede trouw van het Parlement? alsof het niet datzelfde Parlement was, dat nu menschen van eenen eigendom wil beroooven, dien hetzelfde zoo dikwerf bekrachtigd heeft.

— Men heeft berigten uit Oporto tot den 20 dezer. Den 16den (den verjaardag van de revolutie van 1828) hebben de Miguelisten weder begonnen de stad zeer hevig te beschieten, en daardoor veel schade aangerigt. De vloot van den admiraal *Sartorius*, welke in zijne waardigheid hersteld was, was op de hoogte van de Douro, en er waren schikkingen gemaakt omtrent het betalen der achterstallige soldij, waardoor het muitzieke scheepsvolk voor het oogenblik tevreden was gesteld. Ofschoon van tijd tot tijd eenige levensmiddelen in de stad gebragt worden, heerscht in dezelve nog altijd groot gebrek; de vrienden der constitutionelen troosten zich intusschen met de gedachte, dat weder eenige schepen met mondbehoefden uit Engeland op weg zijn naar Oporto. De krijgsmagt van Don *Pedro* wordt steeds binnen de stad ingesloten gehouden, en de daaruit voortvloeiende werkeloosheid geeft dagelijks aanleiding tot twist en tweedragt onder de troepen zelve. De vrienden der Pedroisten alhier te lande vleijen zich steeds, dat de generaal *Solignac* eenen uitval zal ondernemen, wanneer de versterking, die hem in de laatste dagen deels uit Frankrijk, deels uit Engeland is toegezonden, te Oporto zal zijn aangekomen; zij begroeten die versterking op 1500 man, waaronder 200 a 300 zeelieden; het detachement van den generaal *Romario*, hetwelk omtrent 500 man moet tellen, waaronder een groot aantal Polen, wordt gezegd reeds in de nabijheid der Portugesche kust te zijn aangekomen; de genoemde bevelhebber zal eerst dezer dagen uit Portsmouth vertrekken.

Voorts zegt men, dat de scheepsmagt van de constitutionelen met 5 stoomvaartuigen versterkt wordt, die onder bevel staan van den Britschen kapitein *Napier*, en gedeeltelijk reeds naar Oporto gestevend zijn met krijgs- en mondbehoefden. — Volgens berigten uit Lissabon, had Don *Miguel* last gegeven aan zijne vloot (bestaande uit het lineschip *João*, 2 fregatten, benevens 6 kleinere oorlogsvaartuigen), om weder in zee te steken, onder bevel van den admiraal *Correia de Aboim*. in plaats van den admiraal *Felix*; men wil echter weten, dat die vaartuigen op eene gebrekkige wijze zijn uitergest.

FRANKRIJK.

PARIS den 27 April.

Voor eenige dagen hebben wij gezegd, dat het huwelijk van de hertogin *van Berry* met den graaf *Lucchesi Palli* een zoodanig was, als waarvan door de *Gazette de France* eene nadere beschrijving was gegeven. De tijd ontbrak ons aistoet dit artikel der *Gazette* te vergelijken; thans bieden wij het onzen lezers aan:

»De geheime huwelijken zijn akten, die in Italië een wettelijk karakter hebben; en zulks laat zich ligtelijk begrijpen, wijl zij daar, even als in meest alle andere Staten van Europa, niet anders bestaan, dan in de godsdienstige plegtigheid, die dezelve bevestigt.

»De vrouw in Italië, die het vruchtgebruik niet wil verliezen, haar door haren overleden man bij uitersten wil vermaakt, onder voorwaarde van weduwe te blijven en zijn naam te blijven voeren; de prinses, die geenen afstand wil doen van de voogdij-schap harer kinderen, verbinden zich, volgens het kanonieke regt, door een geheim huwelijk, met de benaming van *matrimonium conscientiae* bestempeld. De akte daarvan wordt door den bisschop van het kerspel opgenomen in een afzonderlijk register, hetwelk hij verplicht is te bewaren en met de grootste zorgvuldigheid onder slot te houden; op hetzelfde register wordt aantekening gehouden van de kinderen, in die soorten van huwelijken verwekt.

»De echtgenooten wonen, naar mate hunne omstandigheden zulks medebrengen, al of niet onder hetzelfde dak. Het vaderschap der kinderen vermag niet onderzocht te worden: zietlaar de wetgeving op de gewetens-huwelijken.»

Van den 28sten. De Saint-Simonisten hebben bij al hunne vroegere dwaasheden thans ook die gevoegd, van door hen gemunt geld in omloop te brengen. De stukjes, die men tot nu toe daarvan gezien heeft, zijn van koper, en hebben de grootte van een halven frank. Op de eene zijde daarvan ziet men het beeld van vader *Enfantin*, met geen ander randschrift, dan het woord: *maximus*. De keerzijde vertoont een wapenschild, waarin eene star en de woorden: *non plus ultra*. Er is geen jaartal op deze gekistukjes te vinden en even min blijkt het, welke waarde de aanhangers der genoemde sekte daaraan hechten.

— Het blijkt, dat zij, die de komst van den graaf *Lucchesi-Palli* in twijfel trokken, regt hadden; de *Nouveliste* behelst heden het volgende artikel: »Eergisteren bevatte de *Messenger* een zeer omstandig artikel nopens eene zamenkomst, welke de graaf *Lucchesi-Palli* met verscheidene vreemde ministers en eindelijk ook met den hertog *de Broglie* gehad zou hebben, welke gezegd werd hem aan den Koning te hebben voorgesteld. Al de bijzonderheden, over deze zamenkomst gegeven, zijn verlicht. De graaf *Lucchesi-Palli* is zelfs niet eenmaal te Parijs aangekomen.

— De onlusten onder de bergwerkers te Anzin zijn zoo goed als ten einde. De scheepvaart is heropend, de ovens zijn weder ontstoken. Te Fresnes, Oud-Condé, en op alle plaatsen, waar wanorde geheerscht had, is de rust hersteld. Negen mijn-gravers zijn gevat en hun hoofd, of zoogenaamde generaal, zekere *Lendaut* heeft, zegt men, de vlugt genomen naar België.

— Men heeft hier de tijding gekregen, dat de Sultan aan *Ibrahim* het grondgebied van Adana heeft toegestaan, en tevens een firman van algemeene amnestie aan alle overheden van Klein-Azië, waarmede het bewilligen van Syrië en van het bestuur over Adana blijkt. Dit stuk is den 6 Mei gedagteekend en luidt als volgt:

»De verzekeringen van trouw en verknootheid, die mij onlangs de gouverneur van Egypte, *Mehemed-Ali*-pacha, en zijn zoon *Ibrahim* gegeven hebben, aangenomen zijnde, zoo heb ik hun mijne Keizerlijke welwillendheid geschonken. De gouvernementen van Creta en Egypte zijn aan *Mehemed-Ali* bevestigd geworden. Voldoende aan zijn bijzonder verzoek, heb ik hem de departementen van Damas-

cus, Tripolie, Syrië, Scyde, Safed, Aleppo, de distrikten van Jeruzalem en Naplous toegestaan, met het geleide der bedevaartgangers en het bevelhebberschap van Djidda. Zijn zoon Ibrahim-pacha heeft op nieuw den titel van check al haram van Mecca en het distrikt van Djidda verkregen; ook heb ik daarenboven zijn verzoek, om het departement van Adana, door de schatkist der pachterijen bestuurd, als *massassil* of pacht ingewilligd.

» Volgens de billijkheid, menschevriendheid en genade, waarmede God mij begiftigd heeft, beveel ik aan allen, die zulks aangaat, in de verschillende gedeelten van Anatolie, nooit om het verledene de inwoners en voornamelijk ingezetenen te moeijen en de vorige gebeurtenissen te vergeten. Gij zult van uwen kant mijne edelmoedige gevoelens aan allen, die onder uw gezag staan, kenbaar maken, gij zult de gemeenderen te dien opzichte trachten gerust te stellen en gij zult het volk, dat mij door God is toevertrouwd, bewegen tot het doen van gebeden voor mijnen doorluchtigen persoon.

» Ten einde u hiervan te onderrigten, is de tegenwoordige firman, in gevolge mijn *hatti-scherif*, uitgevaardigd. Gij zult dus aan allen, die dit aangaat, mijnen soeverainen wil doen kennen, de inwoners gerust stellen en van hen gebeden voor mij verwerven. Draagt zorg u hieraan te houden, zonder toe te laten, dat iemand worde gemoeid, tegen mijne hooge bedoelingen.

BELGIE.

BRUSSEL den 29 April.

De eerste daad van den heer Goblet, als minister ad interim van het departement van oorlog, is geweest, zich zelven op den oorlogsvoet te plaatsen, ten einde eene verhooging van traktement te trekken; terwijl de generaal drie weken te voren door den generaal Erain op den voet van vrede was gebracht. Wij zijn verlangend te weten, of de generaal Erain bij zijne terugkomst den heer Goblet zijn traktement op den voet van oorlog zal laten blijven trekken.

— Eenige studenten van de Deutsche hoogeschoolen, die ter oorzaak van staatkundige woelingen de universiteit hebben moeten verlaten en uit Duitschland de wijk nemen, zijn alhier te Brussel aangekomen.

— Volgens berigt uit Charleroy, zijn nog twee personen, die bij het ongeluk met het stoomvoertuig laatstleden Zondag gekwetst waren geworden, aan de gevolgen hunner wonden overleden, zoodat nu reeds vijf personen het slagoffer van dit ongeluk geworden zijn.

— De zoogenaamde griep heeft zich thans ook te Brussel geopenbaard en reeds een aantal personen aangetast.

ANTWERPEN den 29 Mei.

(Partik. corresp.) De vervolgingen tegen al wat maar eenen witten hoed draagt, gaan steeds voort. Gisteren avond werd nog iemand door eenen soldaat aangevallen, die de sabel tegen hem trok; gelukkigerwijze kwam een detachement soldaten van eene nabijgelegene wacht toesnellen, om hem uit de handen van dezen razende te redden en den misdadiger te arresteren. Het kluchtige daarbij is, dat de mishandelde persoon, die om zijnen witten hoed een Orangist zoude zijn, een der hevigste patriotten is.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 29 Mei.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Te half drie is de zitting geopend met het voorlezen en arresteren der notulen van Donderdag, den 21 Maart l.l. Door den voorzitter is de bij hem ontvangene kennisgeving van het afsterven van het lid der Kamer, den heer van Foreest, medegedeeld, alsmede dat de leden van Randwijk, Dedel, Beelaerts, Crommelin en van Alphen verhinderd zijn de zitting bij te wonen; de drie eersten wegens onpasselijkheid, de heer Crommelin wegens veelvuldige bezigheden, en de heer van Alphen wegens een aanval van het podagra.

Is gelezen eene Koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet en eene memorie van toelichting, tot nadere beschikbaarmaking van sommen voor de buitengewone behoeften van 1833.

Even als bij de wet van den 22 November l.l. wordt bij dit onderwerp bepaald, dat van de te verleenen kredieten slechts in zoo verre gebruik zal worden gemaakt, als de omstandigheden dit zullen vorderen. — Zijnde de middelen tot dekking van dezelve aanwezig, ten gevolge van de deelnemingen in den vrijwilligen maatregel genomen, volgens het eerste gedeelte van de wet van den 22 November 1832 (*Staatsblad* no. 53).

Bij eene tweede Koninklijke boodschap worden aan de Kamer ingezonden zeven ontwerpen van wet, houdende wijzigingen en veranderingen in zoo vele titels van het 4de boek van het burgerlijk wetboek. Beide deze Koninklijke boodschappen en de daarbij behorende reeds gedrukte stukken zijn naar de afdelingen van de maand October verzonden.

Een afschrift van het tusschen Z. M. den Koning en het Vorstendom Schaumburg Lippe gesloten verdrag, omtrent de opheffing van het *Jus Detractus*, namens den Koning aan de Kamer ingezonden, wordt voor kennisgeving aangenomen.

Eenige ingekomene verzoekschriften zijn in handen der commissie tot de petitiën gesteld, en wel van raffinadeurs te Amsterdam, Rotterdam en Dordrecht, houdende bedenkingen wegens de voorgestelde veranderingen in den accijns op de suiker; van ingezetenen in de provincie Groningen, omtrent de kadastrale werkzaamheden; van ingezetenen van Noord-Brabant, wegens de personele belasting; en van kleerebleekers in den omtrek van Leiden, omtrent de belasting op de zeep.

Aan de Kamer is hulde gedaan van eenige boekwerken, welke in de bibliotheek zullen worden geplaatst, als: Jaarboeken der Groningsche Hoogeschool (*Annales Academiae Groninganae*) van 1828—1829; de Invloed van Nederland op Europa; Register op de *Nederlandsche Staats-Courant* over 1832; Herinneringen uit Japan van Hendrik Doeff, en de Bajonet-Schermkunst, door Geisreid van der Netten.

Eenige door de Eerste Kamer ingezondene missives, waarbij kennis wordt gegeven, dat gemelde Kamer zich met de volgende ontwerpen van wet vereenigd heeft, zijn voor notificatie aangenomen, en wel, omtrent den accijns op het gemaal, de personele belasting en de wijzigingen en veranderingen in de onderscheidene titels van het 2de boek van het burgerlijk wetboek; waarna de zitting onbepaald is gescheiden.

— Heden is door Zijne Excellentie den Minister van Staat, belast met het departement voor de zaken der Hervormde Kerk, vergezeld door den heer Secretaris en Adviseur, de vijftiende Synodale Vergadering der Evangelisch-Luthersche Kerk in het Koninkrijk der Nederlanden geopend; bestaande dezelve uit de navolgende heeren: Ds. J. Decker Zimmerman, te Utrecht, fungerend president; ds. J. C. A. Sander, te Haarlem, fungerend vice-president; ds. J. Schultz, te 's Gravenhage, buitengewoon lid; ds. J. C. Loman, te 's Gravenhage, secretaris; prof. J. G. Pluschke, te Amsterdam; ds. J. W. Statius Muller, te Amsterdam; J. G. E. P. Fortmeijer, te Rotterdam; H. J. Matthes, te Leiden; G. Eckhardt, te Groningen; de heeren J. D. Mercker, H. H. Klijn, en mr. A. J. Lublink, te Amsterdam; H. Loch en J. P. Mond, te 's Gravenhage; prof. J. Nieuwenhuis, te Leiden, en de heer J. G. Onnen, te Utrecht.

— In den Brusselschen *Lynx* vindt men thans eene breedvoerige verklaring van den Antwerpschen commissaris van politie de Dure, waarin deze regstreeks den majoor de l'Eau beschuldigt van de oproerige tooneelen, die den 21sten te Antwerpen zijn voorgevallen, persoonlijk te hebben aangemoedigd en de tusschenkomst der gewapende magt tot uiteendrijving van het gepeupel te hebben belet. Uit die verklaring blijkt voorts ten stelligste, dat het voornamelijk manschappen van het nieuw opgerichte korps Belgische mariniers zijn geweest, die de heeren Geelhand en andere ingezetenen, alsmede genoemden commissaris mishandeld en het huis van den heer Delrue geplunderd hebben; dat zij op de plaats de Meire zelve door officieren in burgerkleeding tot die ongeregeldeheden zijn aangezet; en dat de hulp der gewapende magt door de militaire gezaghebbers stellig geweigerd, of met voordacht onmogelijk gemaakt is. Zoo waren, bij voorbeeld, tijdens het uitbreken van het oproer, al de te Antwerpen aanwezige gendarmen buiten de stad, om voor hunnen kolonel eene wapenschouwing te ondergaan! — Een en ander wordt nader bevestigd door eene verklaring van de schandelijk mishandelde heeren Geelhand, die door hetzelfde blad wordt medegedeeld. Het blijkt daarnit, onder anderen, dat de personen, die deze beide heeren naar de gevangenis sleepten en, zoo als zij zich uitdrukken, alien het voorkomen raden van slechts ontvangene bevelen uit te voeren, van tijd tot tijd in slecht Vlaamsch uitriepen: »*Virat de Belgique Marietjens!*»

Het Antwerpsche Handelsblad behelst nog eene andere verklaring van de gade van zekeren heer Meus, welke laatste op genoemden dag door twee mariniers in uniform aangevallen, tot in een huis, waarin hij de vingst nam, vervolgd en door verscheidene ponjaardsteken gekwetst is. Hij was aan de twee personen, die hem vervolgden, geheel onbekend, en zijne eenige misdaad schijnt daarin te hebben bestaan, dat hij een witten hoed droeg.

— Wij vernemen van goederhand, dat er op het buitenverblijf *Zuider-Burg* van professor Hendriksz, hetwelk ½ uurs van deze stad gelegen is, eenige appartementen in gereedheid worden gebracht ter ontvang en geneeskundige verpleging van den dapperen *Chassé*, die reeds spoedig in het Vaderland terug verwacht wordt.

— Voorloopig schijnt er geen verloop te zullen worden verleend, doch er zou bepaald zijn geworden, dat, na verloop van vier weken, aan alle vrijwilligers bij het leger een onbepaald verlof zal worden verleend; terwijl de helft der schutters insgelijks met groot verlof naar hunne haardsteden zullen kunnen terug keeren.

Van den 30sten. (Partik. corresp.) Z. M. de Koning staat op het punt, om naar het leger te vertrekken; de dag is evenwel met nog geene zekerheid bepaald; men

geloof, dat Hoogstdezelve eerst de terugkomst van den heer referendaris Maxel uit Londen zal afwachten.

H. K. en K. H. de Kroonprinses zal zich Zaterdag naar Duitschland begeven, en te Eisenach hare zuster de hertogin van Saksen-Weimar ontmoeten. De Prinses zal eenigen tijd buitenslands blijven, om de baden te gebruiken. Hare Doorluchtige kinderen verlaten insgelijks de residentie; de oudste zoon met de jonge Vorstin gaan hunnen beminden vader bezoeken, terwijl de jongste zoon, die voor de marine wordt opgeleid, naar de Schelde zal vertrekken.

— Door Z. M. is bepaald geworden, dat de post van thesaurier der orde van den Nederlandschen Leeuw, die door het overlijden van den hoog wel geboren heer C. baron van Zuylen van Nijveld vakant was gekomen, niet vervuld zal worden.

Van den 31sten. (Partik. corresp.) Heden morgen zijn alhier bij het Gouvernement uit Londen ontvangen de met Engeland en Frankrijk uitgewisselde ratificatiën van de voorloopige overeenkomst, den 21 dezer aldaar gesloten. De overbrenging is geschied per stoomboot de *Batavier*. Men verwachtte l.l. Donderdag te Londen, dat des avonds in eene buitengewone *Gazette* de heffing van de *Order in Council*, het embargo betreffende, zoude worden aangekondigd. De morgen of overmorgen aankomende post zoude die dus moeten overbrengen.

— (Van eenen anderen correspondent.) Gisteren en heden zijn de afdelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal vergaderd geweest, ten einde over de kredietwet en de te maken veranderingen en verbeteringen in de onderscheidene titels van het burgerlijk wetboek te delibereren. Het rapport der centrale afdeling over de kredietwet wordt spoedig te gemeet gezien. Intusschen is de publieke zitting der Tweede Kamer tegen morgen te twaalf uren bijeengeroepen. Zoo men verneemt, zullen in dezelve, door Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken, namens Z. M., staatkundige mededeelingen worden gedaan.

Van den 2 Junij. De reeds heden in het licht verschenen *Staats-Courant* van morgen, bevat het officieel berigt van de ratificatie der tusschen de Nederlanden, Frankrijk en Groot-Brittannië getroffen voorloopige overeenkomst; hetzelfde is vervat in de onderstaande stukken:

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, van den 31 Mei jl., no. 3, geheim,

Hebben goedgevonden en verstaan te bepalen, dat de overeenkomst en het explicatoir artikel, daartoe behoorende, op den 21 Mei jl., tusschen de Nederlanden, Frankrijk en Groot-Brittannië, tot herstel der onderlinge betrekkingen, te Londen gesloten, en den 26, 24 en 23 Mei daaraanvolgende door de onderscheidene contrakterende partijen bekrachtigd, in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

En zal dit besluit in het *Staatsblad* gedrukt, en afschrift van hetzelfde worden gezonden aan Onzen Minister van Buitenlandsche zaken tot informatie.

's Gravenhage den eersten Junij 1833.

WILLEM.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

[Zie de bij dit besluit behorende overeenkomst en explicatoir artikel hier achter.]

Wij WILLEM, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Gelet op Ons besluit van heden (*Staatsblad* no. 22), waarbij de plaatsing in het *Staatsblad* is bevolen van de overeenkomst, welke, den 21 Mei jl., door Onzen Gevolmagtigde met de Gevolmagtigden van H. H. M. M. den Koning der Franschen en den Koning van het Vereenigde Rijk van Groot-Brittannië en Ierland, te Londen is gesloten, en waarvan de ratificatiën aldaar op den 29sten dier maand zijn uitgewisseld;

Inaanmerking nemende, dat, volgens artikel 1 dier overeenkomst, het door de Regeringen van Frankrijk en Groot-Brittannië gelegde embargo op schepen en ladingen aan Nederlanders toebehoorende wordt opgeheven, en Wij Ons daartegen hebben verbonden tot het doen ophouden der belemmeringen, welke aan het inkomen uit zee der schepen van de genoemde Natien op Nederlandsch grondgebied zijn toegebracht;

Gelet op Ons besluit van den 16 November l.l. (*Staatsblad* no. 48); op de rapporten van Onzen Minister van Financiën; van Onzen Staatsraad, belast, *ad interim*, met de directie van het departement voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën, en van Onzen Minister van Buitenlandsche zaken, hebben besloten en besluiten:

Het tweede artikel van Ons gemeld besluit van den 16 November 1832 (*Staatsblad* no. 48) wordt, bij dezen, ingetrokken en buiten werking gesteld.

En zullen de departementen van Financiën, voor de Nationale Nijverheid en de Koloniën, en van Marine zorg dragen voor de uitvoering van Ons tegenwoordig besluit, hetwelk in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Gegeven te 's Gravenhage, den eersten Junij des jaars 1833, van

Onze Regering het twintigste.

WILLEM.

Van wege den Koning,

J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

STATEN-GENERAAL.

Op den eersten Junij heeft de Minister van Buitenlandsche Zaken de navolgende mededeeling aan de beide Kamers der Staten-Generaal gedaan:

EDEL MOGENDE HEEREN!

Drie maanden geleden werd door mij aan de Staten-Generaal 's Konings voornemen medegedeeld, om een gezantschap naar Engeland af te vaardigen, ten einde door eene voorloopige overeenkomst de betrekkingen met Frankrijk en Groot-Brittannië op den vorigen voet te herstellen en aldus op nieuw den weg te openen, langs welken Nederland, gezamenlijk met de vijf Mogendheden, tot onderhandelingen over de eindelijke voorwaarden van scheiding tusschen Holland en België zoude kunnen geraken. Thans is mij de aangename pligt te beurt gevallen, U Edel Mogenden aan te kondigen, dat het doel dier zending is vervuld geworden. De gang, welken zij heeft genomen, is vervat in de volgende door mij overgelegde stukken:

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 23 Maart, geleidende een ontwerp van voorloopige overeenkomst:

Eene nota van den Prins de Talleyrand en Lord Palmerston, gedagteekend den 2 April;

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16 April;

Het antwoord van de Fransche en Engelsche Gevolmagtigden, vervat in eene nota van den 22 April;

Eene nota van den Nederlandschen Gevolmagtigde van den 16 Mei;

En het daarop bij nota gegeven antwoord van den 19 Mei.

De beide laatste stukken luiden aldus:

Aan Hunne Excellentien mijne Heeren, den Buitengewonen Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen, en den Eersten Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche Zaken.

LONDEN den 16 Mei 1833.

Bij eene nota van den 22 April, hebben Hunne Excellentien, mijne Heeren de Buitengewone Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en de Eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenlandsche zaken, den ondergeteekende, Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, eer aangedaan van hem eenige bedenkingen over den inhoud van zijne nota van den 16den der zelfde maand mede te deelen.

De Nederlandsche Regering, bezielde door den wensch, om langs den kortsten weg het doel te bereiken en om zoo veel mogelijk alle verdere redekaveling te vermijden, had zich gevleid, dat het geenszins ingewikkelde oogmerk van de bijzondere zending des ondergeteekenden binnen eenige weinige dagen zou kunnen worden bereikt, en wel na het houden van eenige conferentiën, waarin men zich bepalen zoude, om datgene, waarover men telken keere zou zijn overeengekomen, op het papier te brengen. Van voorschriften in dezen geest voorzien, had de ondergeteekende na zijne aankomst de eer, om mondeling aan Hunne Excellentien de voorstellen van zijn Hof uiteen te zetten en om aan dezelven een ontwerp van overeenkomst aan te bieden, in de hoop van de verschillende artikelen daarvan, na een mondeling onderhoud, achtervolgens te zien vaststellen. Die verwachting werd niet vervuld. Op het verlangen Hunner Excellentien, bood hij dezelven eene nota aan, waarin echter slechts de inzending van het ontwerp vermeld werd. Toen met de nota van den 2 April eene redevisseling bij geschrifte geopend was geworden, was het hem niet geoorloofd, zich aan de deelneming daaraan te onttrekken, en de laatste nota van Hunne Excell. van den 22 April vereischt een nieuw antwoord van de zijde des ondergeteekenden, te meer, daar Hunne Excell. hem niet in de mogelijkheid hebben geplaatst, om zijne nota van den 16 April mondeling nader toe te lichten. Terwijl hij zich thans van deze taak kwijt, zal hij trachten, om eene onvermijdelijk geworden beredenering binnen de naauwstmogelijke grenzen te beperken.

De Nederlandsche Regering kan zich zelve niet verklaren, hoe eene vrije natie het verlot van anderen noodig zou kunnen hebben, om oorlog te voeren of vrede te sluiten; noch ook, wat, bij de vooronderstelling, dat de verplichtingen van het Hof van 's Gravenhage gedurende en na den wapenstilstand dezelfde zouden zijn geweest, en de in 1831 gesloten wapenstilstand, en deszelfs door de Mogendheden zelve uitgelokte verlenging, en de inlichtingen, weinige dagen vóór deszelfs ten einde loopen, nopens den duur van de staking der vijandelijkheden gevraagd, zouden hebben beteekend. Indien de vijf Mogendheden, wordt in de nota van den 22 April gezegd, het in de

maand October 1831 noodeloos hebben geacht, om van de Nederlandsche Regering te vorderen, dat zij zich tot eenen hernieuwen en onbepaalden wapenstilstand verbond, dan was daarvan de reden, dat zij gevoelden, dat het van dezelve afhankelijk, om door eene verklaring den duur daarvan te verlengen, of de schending daarvan door de wapenen te wreken.

Het Hof van 's Gravenhage meent te dezen aanzien een verschillend gevoelen te moeten koesteren.

Het schrijft het op dat tijdstip door de vijf Mogendheden gehouden gedrag aan derzelver zedelijke overtuiging toe, dat Holland de vijandelijkheden niet zou hervatten, — eene overtuiging, die door de gebeurtenissen is geregvaardigd; — alsmede aan derzelver eerbied voor het regt der volken, hetwelk niet toelaat, dat men van eenen onafhankelijken Staat iets gebiedend eischt.

Het getuigt ongetwijfeld van vriendschappelijker en vredelievender bedoelingen, wanneer men zich door middel van eene wederkeerige toestemming tracht te verstaan, dan wanneer men aankondigt, dat de schending van den wapenstilstand als eene daad van vijandelijkheid tegen de beide Mogendheden zal worden beschouwd; maar na het oogenblik, dat zij dit alternatief in eene officiële nota vermeld vindt, tracht de Nederlandsche Regering te vergeefs te ontdekken, waar het onderscheid ligt.

Volgens de nota van den 22 April, zou het laatste voorstel des ondergeteekenden, ten aanzien van het ophouden der vijandelijkheden, nog meer aan tegenwerpingen onderhevig zijn, dan datgene, hetwelk daaraan was voorafgegaan. Intusschen volgt uit den brief van Graaf Grey, van den 11 November 1832, dat het door den ondergeteekende voorgestelde overeenkomstig was met de omstandigheden en met datgene, wat door de beide Mogendheden gevorderd werd. Bij dien brief werd, als de voorwaarde, die aan de nadere onderhandelingen moest voorafgaan, eeniglijk de overgave van het kasteel van Antwerpen en deszelfs onderhoorigheden aangewezen, en daarbij wordt van geen ander zekerheids-pand melding gemaakt, dan van datgene, hetwelk bij de nota's der Legatiën van Frankrijk en Groot-Brittanje te 's Gravenhage, van den 29 October, welke bij uitsluiting omtrent die overgave handelden, werd gevraagd. En zou dan het destijds voldoende geachte pand zijne waardij verloren hebben, sedert het in de handen der Belgen is overgegaan? Volgens de nota van den 22 April zou het niet in aanmerking komen, om aan den Koning in het afgetrokken regt tot het hervatten der vijandelijkheden te betwisten. Maar zulk een gezegde schijnt dan ook het regt van vrede en oorlog, hetwelk elke onafhankelijke Staat bezit en hetwelk van een louter afgetrokken denkbeeld ten eenenmale verschilt, tot eene ijdele theorie, zonder toepassing en zonder wezenlijkheid te beperken.

Wat de erkenning der onzijdigheid van België betreft, deze behoort uit haren aard tot het definitief verdrag, en zou, in de voorloopige overeenkomst naast de bepaling betrekkelijk eene staking der vijandelijkheden geplaatst, slechts eene overtollige herhaling opleveren.

De vergelijking tusschen Lillo en Liefkenshoek, aan den eenen kant, en die gedeelten van Limburg en Luxemburg, welke bestemd zijn, om aan den Koning te verblijven en die voortdurend door de Belgen zouden worden bezet, aan den anderen kant, maakt, brengt hare eigene wederlegging met zich. Even zoo is het met de tegenstrijdigheid, die er zoude bestaan tusschen eene verwaarloosing van grondgebied en eene militaire schikking op een bepaald punt, waarbij men geenszins ten doel heeft, om de stellingen van eene der partijen te verzwakken, maar eeniglijk om botsingen tusschen de wederzijdsche krijgsheden voor te komen.

Het bezetten van bijna geheel de provincie Limburg door de Belgische troepen maakt het blijbaar onvermijdelijk, om nopens de vrije gemeenschap met Maastricht bepalingen vast te stellen; maar diezelfde omstandigheid is oorzaak, dat de handelsgemeenschap door Maastricht voor de Belgen onverschillig is, daar zij die toch op zoo vele andere punten boven en beneden de vesting vrij hebben, en onder zulk eenen staat van zaken de formaliteiten, die bij het gebruik van den weg door eene sterke plaats heen onvermijdelijk zijn, voor het tegenwoordige alle waarbij aan dien weg benemen.

Bij zijne nota van den 16 April verklaarde de ondergeteekende zich voor het eerste alternatief, hetwelk in die van den 2den was voorgesteld, en nam voor de redactie van het 6de artikel de eigene bewoordingen van Hunne Excellentie aan. Van dat oogenblik zou eene behandeling van hetgene tot het definitief verdrag behoorde, in plaats van de onderhandeling te bespoedigen, zonder reden het sluiten der voorloopige overeenkomst van ingewikkelder aard hebben doen worden. De te 's Gravenhage gevolgde gang schijnt alzooveel regelmatig te zijn geweest. Het Nederlandsche Cabinet wenschte niets vuriger, dan de meest spoedige sluiting van het definitief verdrag met de Hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittanje, Pruisen en Rusland, en de daartoe noodige openingen, de tot de onderhandeling betrekkelijke cijfers daaronder begrepen, zoodra de vijf Mogendheden vereenigd zullen zijn, door de Nederlandsche Regering te herde zullen worden gebracht.

De waardigheid der Nederlandsche Regering verbiedt haar, om op de aanmerking te antwoorden, dat het nopens het laatste gedeelte der nota van den 2 April bewaarde stilzwijgen slechts al te veel reden geeft tot de vrees, dat zij steeds elken afdoenden en regstreekschen stap, die de geschillen met België ten einde zou brengen, wenschte te vermijden. Steunende op hare beginselen en hare handelingen, laat zij met kalmte aan de vreemde Mogendheden de bevoegdheid over, om den graad van vertrouwen te bepalen, dien zij meenen jegens haar te moeten aan den dag leggen.

Door hetgene voorafgaat meent de ondergeteekende de ophelderingen, welke de nota van den 22 April vereischte, gegeven te hebben.

Thans tot het praktische gedeelte der onderhandeling overgaande, heeft hij de eer voor te stellen, om de artikelen 3 en 4 in één enkel te begripen, hetwelk op de volgende wijze zou worden opgesteld:

» Zoo lang de betrekkingen tusschen Holland en België niet door een definitief verdrag geregeld zullen zijn, verbindt Zijne Nederlandsche Majesteit zich, om de vijandelijkheden tegen België niet te hervatten en de vaart op de Schelde geheel vrij te laten.»

De ondergeteekende vleit zich, dat het na de tegenwoordige openingen gemakkelijker zal worden bevonden, zich over de voorloopige overeenkomst te verstaan, en hij neemt deze gelegenheid waar, enz.

(Geteekend) S. DEDEL.

Aan Zijne Excellentie den heer Dedel, enz. enz.

LONDEN den 19 Mei 1832.

De ondergeteekenden, Buitengewoon Gezant van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en de Eerste Secretaris van Staat van Zijne Britsche Majesteit voor de Buitenslandsche Zaken bejveren zich, om, terwijl zij aan Zijne Excellentie den Heer Dedel, Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de ontvangst berigten der nota, die hij hun de eer heeft aangedaan hun den 16 dezer maand toe te zenden, hem de voldoening uit te drukken, die zij hebben ondervonden van te zien, dat die nota ophelderingen van de Nederlandsche Regering behelsde, die eindelijk de hoop geven van tot de sluiting eener voorloopige overeenkomst te geraken.

De ondergeteekenden, door deze hoop geleid, zullen bij het eerste gedeelte der nota van den 16 Mei niet stilstaan. Zulks zou toch alleen tot eenen pennestrijd aanleiding geven, die geen nut zou hebben, omdat hij op den uitslag der onderhandeling geen regstreekschen invloed zou uitoefenen, en aan den anderen kant niet zonder ongelegenheid zou zijn, indien daardoor de redetwist over feiten vernieuwd werd, welke men voortaan der vergetelheid behoort te wijden.

Het is om deze reden, dat de ondergeteekenden zich thans bepalen tot de overhandiging aan Zijne Excellentie den heer Dedel van een ontwerp van overeenkomst, hetwelk volgens zijne laatste voorstellen is opgesteld, die de ondergeteekenden bereid zijn aan te nemen.

De ondergeteekenden nemen deze gelegenheid waar, om aan Zijne Excellentie den heer Dedel de verzekering hunner zeer bijzondere hoogachting te hernieuwen.

(Geteekend) TALLEYRAND. PALMERSTON.

Ten gevolge dezer onderhandeling is op den 21 Mei jl. te Londen, tusschen Jonkheer Salomon Dedel, 's Konings Gevolmagtigde, den Prins de Talleyrand, Gevolmagtigde van Zijne Majesteit den Koning der Franschen en den Burggraaf Palmerston, Gevolmagtigde van Zijne Groot-Britannische Majesteit, gesloten eene Conventie en een uitleggend artikel, waarvan de ratificatiën den 29 Mei te Londen zijn uitgewisseld, en van welke de Koning mij gelast heeft een afschrift aan U Ed. Mog. aan te bieden, zijnde dezelve van den volgende inhoud:

OVEREENKOMST.

Hunne Majesteiten de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland wenschende onderling de betrekkingen te herstellen, gelijk dezelve vóór de maand November 1832 bestaan hebben, hebben besloten te dien einde eene overeenkomst te treffen, en hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd, te weten:

Zijne Majesteit de Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, Jonkheer Salomon Dedel, kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw;

Zijne Majesteit de Koning der Franschen, den heer Charles Maurice de Talleyrand Périgord, prins hertog de Talleyrand, Pair van Frankrijk, ambassadeur extraordinaire en Minister Plenipotentiaris van gezegde Zijne Majesteit bij Zijne Britannische Majesteit, Grootkruis van het Legioen van Eer, Ridder der Orde van het Gulden Vlies, Grootkruis der Orde van St. Stephanus van Hongarije, der Orde van St. Andreas, der Orde van den Zwaarden Adelaar, enz., enz.;

En Zijne Majesteit de Koning van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje

en Ierland, den zeer honorablen *Henrie Jean*, Burggraaf *Palmerston*, Baron *Temple*, Pair van Ierland, Raad Zijner Britannische Majesteit in zijnen geheimen Rade, Ridder-Grootkruis van de zeer honorable Bath-Orde, Lid van het Parlement en deszelfs voornaamste Secretaris van Staat, hebbende het Departement van Buitenslandsche zaken;

Dewelke, na derzelver volmagten, welke in goeden en vereischten vorm zijn bevonden, te hebben uitgewisseld, hebben bepaald en onderteekend de navolgende artikelen:

Art. 1. Dadelijk na de uitwisseling der ratificatiën van de tegenwoordige overeenkomst, zullen Hunne Majesteiten de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigd Koninkrijk van Groot-Brittanje en Ierland het embargo opheffen, hetwelk Hoogstdezelve geleegd hebben op de schepen, vaartuigen en koopgoederen, toebehoorende aan de onderdanen van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en zullen al de aangehouden vaartuigen met derzelver ladingen dadelijk worden ontslagen en aan derzelver bijzondere eigenaren terug gegeven.

Gelijkerwijze zal Z. M. de Koning der Nederlanden de maatregelen herroepen in Hoogstdezelfde Staten, ten opzichte der Fransche en Engelsche vlag genomen.

Art. 2. Ten zelfden tijde zullen de Nederlandsche militairen, zoo die, welke tot de Koninklijke zeemagt als die, welke tot de Koninklijke landmagt behooren, en thans in Frankrijk worden terug gehouden, in de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden wederkeeren met wapenen, bagaasje, wagens, paarden en andere voorwerpen, aan de korpsen en aan de bijzondere personen toebehoorende.

Art. 3. Zoo lang de betrekkingen tusschen Holland en België niet bij een eindverdrag zullen geregeld zijn, verbindt zich Zijne Nederlandsche Majesteit, de vijandelijkheden tegen België niet weder te hervatten, en de Scheldevaart geheel vrij te laten.

Art. 4. Onverwijld na de uitwisseling der ratificatiën van de tegenwoordige overeenkomst, zal de vaart op de Maas voor den handel geopend worden, en tot dat een vast reglement te dien opzichte zal bepaald zijn, zal deze vaart onderworpen zijn aan de beschikkingen der overeenkomst, op den 31 Maart 1831 te Maastricht voor de Rijnvaart geteekend, in zoo verre deze beschikkingen op gezegde rivier toepasselijk zullen kunnen zijn.

De gemeenschap tusschen de vesting Maastricht en de grenzen van Noord-Brabant, en tusschen de gezegde vesting en Duitschland zal vrij en onbelemmerd zijn.

Art. 5. De hooge contrakterende partijen verbinden zich, zonder verwijl zich te zullen bezig houden met het eindverdrag, hetwelk de betrekkingen tusschen de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en België moet vestigen.

Hoogstdezelve zullen de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland uitnoodigen, tot hetzelfde mede te werken.

Art. 6. De tegenwoordige overeenkomst zal bekrachtigd, en de ratificatiën zullen uitgewisseld worden te Londen, binnen den tijd van tien dagen, of, zoo mogelijk, spoediger.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche Gevolmagtigden dezelve geteekend, en met derzelver wapen-cachetten bezegeld hebben.

Gedaan te Londen, den 21 Mei, in het jaar onzes Heeren eenduizend achthonderd drieëndertig.

(Get.) (L. S.) DEDEL. (Get.) (L. S.) TALLEYRAND.
(Get.) (L. S.) PALMERSTON.

OPIELDEREND ARTIKEL.

Tusschen de hooge contrakterende partijen is overeengekomen, dat de bepaling nopens het geheel ophouden der vijandelijkheden, begrepen in het 3de artikel der overeenkomst van heden, tevens het Groot-Hertogdom Luxemburg, en het voorloopig door de Belgische troepen bezette deel van Limburg bevat. Het is mede te verstaan, dat de Scheldevaart, tot aan het sluiten van het eindverdrag, vermeld in het gezegde 3de artikel der overeenkomst van heden, plaats zal hebben zoodanig, als dezelve bestond vóór den eersten November 1832.

Het tegenwoordig ophelderend artikel zal dezelfde kracht en waarde hebben, alsof hetzelfde woordelijk was ingelascht in de overeenkomst van heden. Hetzelfde zal bekrachtigd, en de ratificatiën zullen uitgewisseld worden gelijktijdig met die der gezegde overeenkomst.

Ten blijke waarvan de wederzijdsche Gevolmagtigden hetzelfde geteekend, en met derzelver wapen-cachetten bezegeld hebben.

Gedaan te Londen, den eenentwintigsten Mei van het jaar Onzes Heeren eenduizend achthonderd drieëndertig.

(Get.) (L. S.) DEDEL. (Get.) (L. S.) TALLEYRAND.
(Get.) (L. S.) PALMERSTON.

Dit Staatsstuk, Edel Mogende Heeren! heft de maatregelen op, sedert November door Frankrijk en Groot-Brittanje tegen Nederland aangewend; het bepaalt tevens, dat er eene uitnoodiging zal geschieden aan de Hoven van Oostenrijk, Pruisen en Rusland, om mede te werken tot de definitieve onderhandeling, en er bestaat te meer grond, om te verwachten, dat Nederland aldus eerlang eene eendelijke schikking op billijke voorwaarden zal zien tot stand komen, naardien de Regering redenen heeft, om te vertrouwen, dat deze uitnoodiging gunstig zal worden opgenomen.

Tot het aanhooren van bovengemelde mededeelingen is de Eerste Kamer der Staten-Generaal te elf uren vergaderd geweest. De Tweede Kamer kwam tot dat einde te twaalf uren bijeen; doch niet in genoegzaam getal, om een besluit te mogen nemen. Echter vond de President geene zwijgigheid, om de mededeelingen aan te hooren. Nadat de Minister zijne redevoering geëindigd had, zeide de President hoofdzakelijk, dat hij namens de tegenwoordige leden den Minister voor deze hooggewigtige mededeelingen bedankte en hem verzocht, den tolk der gevoelens van de Kamer bij Z. M. wel te willen zijn; dat hij hoopte, dat dit voorloopig verdrag spoedig door een definitief traktaat mogt worden gevolgd, opdat Koning en het volk daarin eene belooning moge vinden voor de edele standvastigheid en trouw, door Hoogstdezelve en de natie aan den dag gelegd, en dat ook de Staatsman, die heden de mededeelingen gedaan heeft, en degenen, die met hem in betrekking staan, voor den aan den dag gelegden ijver, de erkentelijkheid van tijdgenooten en nakomelingen mogen verwerven.

De *order in Council*, waarbij van den kant der Engelsche Regering het embargo op de Nederlandsche schepen bevolen was, is, naar men verzekert, reeds bij eene gelijke *order in Council* ingetrokken en zonde van wege het Engelsche Gouvernement aan de daarbij betrokkene autoriteiten dadelijk de noodige orders zijn uitgevaardigd, ten einde alle opgebragte Nederlandsche schepen en ladingen vrij te geven en verder geene schepen onder Nederlandsche vlag op zee of in eenige Engelsche haven te bemoeielijken.

TILBURG den 29 Mei.

(Partik. corresp.) Men spreekt er hier van, dat er een plan zoude bestaan, om van al de Zwitsers, die nog bij de onderscheidene afdeelingen onzer armee dienende zijn, een enkel korps te vormen, bij hetwelk dan ook officieren zouden geplaatst worden, die vroeger bij de Zwitsersche regementen gestaan hebben.

BREDA den 30 Mei.

(Partik. corresp. uit de provincie Zeeland.) Zr. Ms. schepen de korvet *de Panther*, kommandant *Edeling*, en de brik *de Windhond*, kommandant *Tengbergen*, ter reede der stad Vlissingen, hebben op het oogenblik bevel bekomen, zich gereed te houden, om uit te zeilen tot het doen van eenen kruistogt; deze heugelijke tijding bevestigt, dat de reeds aangekondigde opheffing van het embargo werkelijk waar is.

Een aantal Belgische deserteurs heeft zich in de afgelopen week weder aan onze voorposten aangemeld; dezelve zijn naar Vlissingen opgezonden.

— (Partik. corresp.) Het aanstaande betrekken van het kamp bij Rijen, door troepen der 1ste divisie, brengt in onze stad nog al eenige handen in beweging; zoo is men thans druk bezig met het ontschepen en overbrengen der onlangs hier per schip aangekomene tenten, welke onverwijld aldaar zullen worden opgeslagen, als moeten de de troepen reeds aanstaanden Maandag, den 3 Juni, het kamp betrekken. Onderscheidene onzer stadgenooten, die voornemens zijn aldaar eene tent op te slaan tot het houden van koffijhuis, herberg of winkel, houden zich insgelijks onledig met het transporteren der goederen, die zij daar zullen benodigd zijn.

's HERTOGENBOSCH den 30 Mei.

Heden wacht men in deze vesting 200 karren uit de onliggende gemeenten, ten einde de benodigdheden voor het kamp van Oirschot derwaarts over te voeren. Een deel van de 3de divisie en, onder andere, de twee bataljons van de 13de afdeeling hebben last, om westwaarts te trekken.

Dezer dagen is het besluit genomen, om nog eene aanmerkelijke uitbreiding te geven aan de veldwerken van Lillo, en dien ten gevolge daartoe verscheidene gronden in te nemen. — Met de inundantiën blijft alles nog op den vorigen voet.

DORDRECHT den 31 Mei.

De Engelsche stoomboot, met de passagiers en brievenmaal voor Holland, was eergisteren morgen naauwelijks van Londen afgevaren, toen zij de stoomboot *de Batavier* ontmoette, den referendaris *Mazel* met de bekrachtiging der overeenkomst van den 21 dezer naar Londen overbrengende.

Naar men verneemt, heeft reeds gisteren van Rotterdam een schip onder Nederlandsche vlag de reis naar Batavia aangenomen, hetwelk heden of morgen door een tweede zou gevolgd worden; en volgens berigt van den Briel hadden zich voor de

Te Groningen, ter Boekdrukkerij van C. M. VAN BOLHUIS HOITSEMA, in de Oude Boteringestraat. (Met autorisatie.)